

zövé Matavovszky Béla, jegyzővé Danes György, pénztárossá Orlovsky István, könyvtárnokká Kassay Károly, ügyészvé Varga Lőrincz. A választmány tagjai lettek: rendes tagok: Arnold Sándor, Barta Ödön, Dessewffy Marcell, Forgách János, Hunyady Béla, Jobszty Gyula, Komáromy Andor, ifj. Lónyay Sándor főispán, Polchy Mór, Pum József, Szeles Elek, Tajnel Ödön; póttagok: Almásy Sándor, Klimkó Ede, Malonyay Gyula. — Az építkezés ügye, mint-hogy a vállalkozó még határozott választ nem adott, ez alkalommal nem került tárgyalás alá.

*** Városunknak s közéletünknek ismét gyászja van.** Kovács István, városi tisztü ügyész, a beregi ref. egyházmegye tanácsbírája, m. biz. tag, az áll. isk. gondnokságnak és több megyei és városi egyesületnek és bizottságnak részint választmányi, részint rendes tagja, közéletünknek egyik tevékeny, buzgó munkása, kinek életében maradásához, a nem rég rajta Budapesten véghez vitt veszélyes, de sikeresnek állított operáció után jogos reményt kötöttünk, f. hó 16-án d. u. 4 órakor Budapesten, az egyetemi kórházban, hosszas és kínos szenvedés után csakugyan elhunyt. Nem menthette meg a lelkiismeretes, szakértő orvosi kezelés és szereteteinek gondos ápolása. A megboldogult hült tetemei f. hó 19-én városunkba hazaszállítottak s itt helyezték örök nyugalomra. Özvegy és két kis gyermekén kívül számos barát s nagyszámu rokonság gyászolja a tevékeny s jeles tehetségű férfit elhunytát, ki férfikora legszebb idejében lett a halál martaléka. Temetése f. hó 19-ikén délután 3 $\frac{1}{2}$ órakor ezer meg ezernyi résztvevő közönség jelenlétében történt saját házából Felszer-utczáról, hol a helyb. ref. dalárda zengett megható gyászeneket s Peterdy Károly ref. esperes mondott megindító gyászimát. A temetőben pedig Kallós Tivadar helyb. ref. lelkész búcsúztatta el megindítóan az elhunytat, kinek koporsóján szebbnél-szebb koszorúk hirdették az igazi gyászt. Nyugodjék békében!... Az elhunytól gyászoló családja a következő gyászjelentést bocsátotta ki: „Özv. Kovács Istváné szül. Rohay Etel úgy saját, mint kiskorú gyermekei: Ilon és István, valamint sógora Kovács Lajos, nemkülönben a számos rokonok nevében, mélyen szomorodott szívvél tudatja a szerető férj, a legjobb apa, testvér és rokon: néhai Kovács Istvánnak, köz- és váltó ügyvéd, Beregszász rend. tan. városi tisztü ügyésze és a beregi ev. ref. egyházmegye v. tanácsbírájának élete 37. s boldog házasságának 11-ik évében, hosszas szenvedés után Budapesten f. 1890. január 16-án délután 4 órakor történt gyászós elhunytát. A boldogultnak hült tetemei Beregszász f. évi január 19-én délután 3 $\frac{1}{2}$ órakor fognak felszer-utczai házából a ref. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni. Aldás és béke lebegjen a jó családapá s a közélet tevékeny munkásának hamvai felett!”

*** Kegyes adomány.** A helybeli szegények számára Kaufman Gyula, rahói r. kath. plébános urtól, ki városunk szülötte, ismét 3 azaz három frtot vettünk a következő sorok kíséretében: „Rahó, 1890. jan. 14. Tek. Szerkesztő ur! A „Bereg“ 2. számában a „Vegyes hírek“ között nevemre nyugtázott 3 frt adomány nem tőlem származik, tudomásom se volt róla. Minthogy pedig nem szeretek idegen tollakkal ékeskedni s hogy a csekély személyemre érdemtellenül alkalmazott elismerést némileg megérdemljem: ezzel egyidejűleg postautalvánnyal küldök 3 frtot, hogy azt ugyanazon rendeltetési helyre juttatni kegyeskedjék. Kitünő tisztelettem nyilvánítása mellett vagyok, Kaufman Gyula. r. kath. plébános.” (Midőn az előző sorokat közöljük, egyáltalán értesítjük a tisztelt adományozó urat, hogy az újabban küldött 3 frtot is a városi szegények javára a városi polgármesteri hivatalhoz szolgáltatuk át s azért a szegények nevében köszönetünket nyilvánítani el nem mulaszthatjuk. Az előbb érkezett 3 frtra nézve pedig kötelességünknek tartjuk felvilágosítást megjegyezni, hogy azon összeg is, bár más kézből, mint az igen tisztelt plébános ur adománya, lett hozzánk beküldve s épen azért mi ezt szintén csak így nyugtázhattuk. Egyébként minden jó adomány Istentől jó; tehát a ki Istent nevében ad: kegyes dolgot cselekszik.) Szerk.

*** Az amerikai szőlővesszőket** ültetés végett beszerezni szándékozik értesítettnek. Hozgye tekintetben megrendeléseiket a m. gazd. egyesület titkárja: Stenczel Mihály urnál tegyék meg.

*** Gyümölcsészeti és szőlőoltási tanfolyam** nyitott meg a megyei gazdasági egyesület által e napokban városunkban, mint ez már lapunk legközelebbi számában jelezve volt. Mint értesültünk, e tanfolyamra, mely az esteli órákban hetekint 3-szor a helyb. állami elemi iskola helyiségében tartatik, a jelenkezők még mindig elfogadtatnak. Ismételten hívjuk fel tehát városunknak szőlőmunkával foglalkozó polgárságát, hogy e tanfolyamot a jövő érdekében, de a saját érdekeik szempontjából is, látogatni el ne mulasszák, s egyszersmind felkérjük, nagyobb szőlőbirtokosainkat is, hogy e tanfolyam látogatására vinczellereiket kötelezzék el. Városunk hatóságának is kötelességében áll minden lehető eszközt felhasználni arra nézve, hogy a szőlőmunkások zömét e téli időben, midőn estenként más foglalkozásuk úgy sincs, e szőlészeti jövőjére oly nagy fontossággal bíró gyakorlati előadások látogatására reá bírja. Az előadások ma este 6 órakor kezdtek meg a gazdasági egyesület kertésze által.

*** Könyöradományt egy elaggott, erőtlens beteges 70 éves tanítónőnek!** Férje 47 évet töltött, mint a nemzet napszámosa, a terhes tanítói pályán; de a jobb idő felderültével, mint a régi kor szülője, nem vétetett fel az országos tanítói nyugdíjra igényt tartók közé s majdnem egy évig tartó betegsége alatt csekély ingó vagyonát is fel kellvén emésztetnie, özvegyének csak az emberi szánakozó részvét s irgalom maradt nem épen fényes örökségül. S most a szegény, elhagyatott nő fűtetlen szobában, betegen, étel és világító nélkül kénytelen egy szegény napszámos embertől elfogadni az irgalom falat kenyerét, mivel a kolduláshoz sincs ereje, melyre talán a rideg emberi szívvel utasítanak. E szegény, agg. özvegy tanítóné, névszerint néh. Kurovsky Benő ref. tanító neje, lapunk útján a könyörületet ismerő nagy közönséghez, kiváltképen a ref. tanítókhoz s lelkészekhez fordul könyöradománnyért s kéri a szíves adományokat hozzá M. Váriba közvetlenül küldeni. Ajánljuk a szegény, agg. nő ügyét az emberbarátok szíves figyelmébe s felebaráti szeretetükbe!

*** Kinevezés.** Illiczky Mihály, helyb. kir. törvényszéki aljegyző legközelebb a munkási kir. járásbíróshoz aljegyzővé neveztetett ki. A derék fiatal bíró távozását városunkból annyival inkább sajnáljuk, mivel benne az uri banda is városunkban egyik jeles primását veszti el.

A mi henteseink. Lapunk már több ízben felszólalt a helybeli hentesek és mészárosok üzlethelyiségeinek piszkossága ellen, de nagyon ritkán volt fogantatja. Ez alkalommal ismét kénytelenek vagyunk rámutatni azon valóban türethetlen helyzetre, melyben itt egy két hentes üzlet van. — Ugyanis két ilyen boltban — névszerint Szász Andrásné és Tischler N. — félében — az illető hentesek állandó lakást is vettek maguknak. Ott van berendezve háló helyiségük, ott van elhelyezve az éjjeli edény, ott köpködnek, ágyvetéskor poroznak, tollaznak. — Nem csuda tehát, ha a vásárló közönség annyira megundorodik ezen piszkos üzletektől, hogy végképen odahagyja. És hol van a kapitányi felügyelet? Vagy ezen urak tudomást sem vesznek az ilyen állapotokról? Itt is tanácsos volna pedig fentartani a m. kir. rendet. Ez alkalommal önként felmerül a kérdés: nem volna-e célszerű a fogyaszt. szövetkezetnek berendezni egy olyan mintaszerű hentesüzletet, mint a mészárszéke?

*** Az újév első napjával** dusan felszerelt konyhakerti- és virágmag raktárt nyitott meg Budapesten az Arany János-utca, 11. szám alatt Szávost Alphonst az „Országos magyar gazdasági egyesület“ pártfogása alatt álló termény és bizományi üzlet tulajdonosa. Midőn Szávost urnak, ki üzletét példás rendszerességgel és igazi magyar kereskedői szellemben vezeti, cégének 16 éves fennállásához őszintén szerencsét kívánunk, örömmel üdvözljük vállalatának a konyhakerti és virágmagvak külön osztálya hozzácsatolása által történt kiterjesztését, tesszük ezt annál inkább, mert nevezett céget ezen — nem kevés költséggel járó — intézmény létesítésében vezérelte amel tőrekvés, hogy nagyszámu megbízói érdekeit magzükségletük beszerzésénél, úgy kényelem, mint pontos és lelkiismeretes kiszolgálás tekintetében elősegítse. A cég szoliditása gazdaközönségünk előtt eléggé ismert, s így vállalatának ezen új ágát bizvást ajánlhatjuk a gazda és kertészkedő közönség figyelmébe. A diszes árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

*** Új szaklap.** N.-Szöllősen Spiller Ödön és Spolarich János szerkesztése s Székely Simon kiadása mellett új évtől kezdve „Pénzügyőr“ cím alatt egy pénzügyi szaklap jelenik meg. Az új lap tartalma elég érdekes és változatos. Ajánljuk az érdeklettek figyelmébe. Előfizetési díja egész évre 3 frt, mely a kiadóhoz küldendő.

HIVATALOS RÉSZ.

A járási főszolgabíráknak, Beregszász és Munkács városok rend. tanácsának.

373. sz. Kemenyás János (Mitru) pászikai lakos ez előtt mintegy 2 hónappal egy 1 éves, világos pej, herélt, homlokán fehér jeggyel bíró csikót talált az ottani határban bitanglóban.

408. A m.-tarpai legelőről Róth Ábrahám ottani lakos tulajdonát tevű egy drb 1 éves fehér szőrű, széles szarvu üsző tinó elbitangolt.

409. sz. A gergelyi határban egy drb barnás szőrű. kis fenálló szarvu, körülbelül 7 hónapos üsző borju bitanglóban találtatott, melynek ha igazolt tulajdonosa nem jelentkezik, f. év január 29-én a tiszaháti járás szolgabírói hivatalánál nyilvános árverésen el fog adatni.

518. sz. File András m.-várii lakosnak egy drb barna szőrű 2 éves kocza sertése elbitangolt.

410. sz. Csaroda község határában egy db. 3 éves, szőke szőrű, bogár szarvu, üsző tinó bitanglóban találtatott; melynek ha igazolt tulajdonosa f. évi január 22-ik napjáig nem jelentkezik, a tiszaháti járás főszolgabírói hivatalánál nyilvános árverésen el fog adatni.

462. sz. Dédából Darócz felé vezető uton f. hó 5-én egy barna szőrű guba, egy zsíros pásztor kalap és egy pipa találtatott, igazolt tulajdonosa Déda község bírájától azokat átveheti.

501. sz. Juhász Sándor a beregszászi v. kapitányi hivatalnál 1882. évi 47. sz. alatt nyert cselédkönyvét elvesztette.

Beregszász. 1890. évi janár 13-án.

Jobszty Gyula, alispán.

15774. K. I. sz.

Beregvármegye alispánjától.

Pályázat.

Ezen vármegyénél egy 300 frt évi fizetés és 60 frt lakbérrel javadalmazott *közigazgatási gyakornoki* állásra pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy életkorukat, az 1883. évi I. t. cikknek megfelelő képzettségüket és hadkötelezettségi viszonyaikat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám 1890. évi január 20-ig nyújtsák be.

Beregszász, 1889. december 27-én.

2-3

Jobszty Gyula, alispán.

Szerkesztői üzenetek.

Jour-tracscs. Legközelebb!

Alpha. Nem sokáig várakozom velők. A dorgatóriumot illető helyére juttattam; nem tudom: volt-e már ez ideig fogantatja?

Felvidéki. Nem igen van ugyan alkalmunk az illető lapot olvasni, mivel annak szerkesztősége a lap megindulásakor a kollegiállásnak azon legprimitívebb követelményét is elmulasztotta teljesíteni, hogy legalább megyei lapтарыval csereviszonyba ohaított volna lépni; azt a fényt pedig nem engedhetjük meg magunknak, hogy reá előfizessünk. Azonban ha e lap ismét jónak látja szeltek foglalkozni: akkor kötelességünk nekünk is megint velük kinteni azon a „pletykadomb“-on, ha ugyan hozzájuthatunk.

Nyilttér.

(E rovat alatt közlötték nem felelős a szerk.)

A „Bereg“ f. évi jan. 5. számában Uray Imre ur nyilttéri nyilatkozatára kijelentem, hogy a mi a netalán akarata elleni becsület sértésre vonatkozó visszavonását illeti, az tudomásul veszem.

De ellenben, hogy az én állításom tévedésen alapult volna, kijelentem, hogy tudomásom szerint nem tévedtem, mert azt, hogy Uray Imre Hunyadyra fog szavazni, — nem ugyan becsület szóra, hanem egyszerűen megígérte, a választás előtti szerda napon, úgy nekem mint Deresényi Ferencznek, — többek előtt, — s ezen állítást, az illetőkkel is igazolhatom.

Ezeket magam iránti kötelesség kijelentem, mert az ígéretet alispáni jelöltünkkel azonnal — és másokkal is tudattam, a kik előtt ellenesetben úgy tűnhetnék fel, mintha őket félre vezetni akartam volna.

Kelt Gecse, 1890. jan. 18.

Gecsey Ferencz.